

mig, at det er en Reform, der i og for sig er lille og ikke svær at føre igennem, og jeg vil derfor henstille den til den højtærede Ministers Overvejelse.

Paa Finansloven findes der en Bevilgning til en Forbedring af Forholdene ved Strømmen Holdeplads. Det har glædet mig at se dette Forslag, og det har sikkert i allerhøjeste Grad glædet ganske særlig Beboerne Syd for Randers, der i høj Grad have været hemmede af de uheldige Forhold, der have spærret Vejen for dem ind til Byen. Det er i øvrigt mit Haab, at dette Forslag vil blive vedtaget, og at Bevillingen maa strække til, saa at Forholdene ogsaa maa kunne blive gunstige for dem, der bo i Nærheden af Holdepladsen.

Foranlediget ved en Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) skal jeg sluttelig gøre en Henstilling til den højtærede Finansminister. Det ærede Medlem talte om den Forandring, der er sket med Hensyn til Indbetalingen af Penge til Statskassen ude i Provinserne. Det ledte min Opmærksomhed hen paa et gammelt Ord, der siger: Penge lugte ikke. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er et Ord, som ikke gælder ude i Provinserne. Der er Forholdet det, at Pengene cirkulere og cirkulere og faa efterhaanden et ganske uhyggeligt Udseende. Jeg ved godt, at der fra Finansministeriet gøres en Del for at forny Sedlerne saa ofte, det lader sig gøre, men jeg er ikke rigtig klar over, om den ny Ordning — dens Godhed ellers uførtalt — ikke vil bidrage til at forværre dette Forhold, men jeg skal i alle Tilfælde henstille, om man ikke vil have sin Opmærksomhed henvendt paa saa vidt muligt til enhver Tid at sørge for, at de Seddelpenge, der komme ud til Provinserne, maa blive ny til Ombytning af de gamle Sedler, der efterhaanden blive til rene Laser.

Vilhelm Lassen: Der ligger, synes det mig, en stille Veltalenhed i de mange tomme Pladser i Salen i dette Øjeblik; den siger til os alle sammen, at denne Diskussion er ved at løbe tør, og da jeg ikke mener at have nogen Mulighed for at faa ny Kilder til at springe i Diskussionen, maa jeg bøje mig for denne Veltalenhed og se at slippe saa let over det som muligt. Dette bevirker saaledes, at jeg slet ikke kan komme ind paa de højest interessante Oplysninger og Tal, som den højtærede Finansminister kom med angaaende Statsbanernes Drift og Muligheden for deres

Forrentning. Jeg kan jo ogsaa saa meget lettere springe dette Kapitel over, som den højtærede Minister jo meget rigtigt gjorde opmærksom paa, at der ganske sikkert senere i denne Samling vil blive al mulig Lejlighed til at tale om Statsbanerne, men der er dog to Bemærkninger, jeg rent personlig gerne vil gøre.

Jeg vil for det første gøre opmærksom paa, at jeg i ethvert Tilfælde ikke hører til dem, som tro, at man paa en Gang kan raabe paa Statsbanernes Forrentning og Udgifternes Indskrænkning og samtidig kræve ny Holdepladser, ny Stationer, flere Tog og flere Bekvemmeligheder. Tværtimod, det er for mig ikke blot en Læresætning, men en Livserfaring, at vil man et Maal, maa man ogsaa ville Midlerne, og vil man ikke Midlerne, er det noget Sludder at sige, at man vil et Maal. Derfor er jeg ganske klar over, at vil man naa til det Maal, at Statsbanerne skulle forrente sig, skal man med det samme opgive alle disse mere eller mindre urimelige Krav. Saa maa man være beredt paa enten at opgive disse Krav eller ogsaa paa at betale noget mere derfor.

Dernæst vilde jeg ogsaa gerne sige, at jeg heller ikke hører til dem, der tro, at en saadan Forrentning som af mig antydet kan komme paa en Gang eller blot i Løbet af meget kort Tid. Jeg kan der ganske slutte mig til Ministeren, naar han udtrykker sig saaledes, at de Besparelser, som utvivlsomt kunne naas i Administrationen, ville kun kunne naas gennem et langsomt Tryk fra oven gennem Aaringer, saaledes at Bevidstheden om, at der skal spares, sænker sig ned i Administrationen. Men Hovedsagen for mig i denne Affære er, om Synspunktet for Statsbanernes Drift skal være det, at man stræber mod en Forrentning, eller det, at man giver Pengene ud, som det falder bedst uden Hensyn til nogen Mulighed for, at de give Rente. Det glæder mig, at jeg med Hensyn til dette Synspunkt er i den nøjeste Overensstemmelse med den højtærede Minister, og at Forskellen mellem ham og mig kun er den, at han ikke har en saaly Tro paa, at der kan naas saa meget, som jeg mener, det er muligt at naa.

Jeg skal saa blot gøre et Par Bemærkninger til ærede Medlemmer, som have gjort Bemærkninger til mig, og jeg skal da først vende mig til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen). Det ærede Medlem tog Ordet i Anledning af nogle Bemærkninger, jeg havde gjort til det ærede Medlem for